

זוהר בסאך סלה: ו יזרו שמים פלאך יתואל: אף אמונתך בקהל קדשים:
 ז בי מי בשחק יערך ליהווא: ידמה ליהווא: בבני אלים: ה אל נערץ
 בסוד קדשים רבה ונרא על כל סביביו: ט יתואל: אלהי צבאות
 מי כמוד חסין יה ואמונתך סביבותך: י אתה מושל בגאות הים בשוא גליו
 אתה תשבחם: יא אתה דפאת כחלל רחב בזרוע עזך פורת אויבך: יב לך
 שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: יג צפון וזמן אתה בראתם תבור

— זוהר תהלים —

גדל ההשתוקקות אף על פי שאינו יכול
 לעשות למעשה - גדול הוא מאד
 הכיסופים

אתה מושל בגאות הים וגו' (פס, י): [זוהר
 בראשית פ' נח (דף טו:)] כתוב. בשעה
 שהים קופץ בגליו והתהומות עולים
 ויורדים, הקדוש ברוך הוא שולח חוט
 אחד מצד הימין ומושך את גליו ושוכך
 ועפו, ואין מי שיודע אותו. יונה ירד לים
 והזדמן לו אותו הדג וכלע אותו, איך לא
 יצאה נשמתו ממנו ולא פרכה מידי? אלא
 משום שהקדוש ברוך הוא שולט באותה
 גאות של הים, ואותה גאות הים היא חוט
 אחד של השמאל שמעלה את הים
 למעלה, וכו הוא מתעלה. ואם לא אותו
 החוט שמגיע אליו מצד הימין, לא יעלה
 לעולמים. שכאשר [שכיוון] שאותו החוט
 יורד לים, והים אחז בו, אז מתעוררים
 הגלים ושואגים לטרף טרף, עד שהקדוש
 ברוך הוא משיב אותו [אותם] לאחור
 ושבים למקומם. זהו שכתוב בשוא גליו
 אתה תשבחם. תשבחם את אותם גליו
 הים. תשבחם - תשבר אותם לחזק
 למקומם. דבר אחר, תשבחם ממש. שבה
 הוא להם משום שעולים לראות

ואין מנוחה לפניו, פרט לזמן
 שמתעוררים למטה בתורה, אז
 הקדוש ברוך הוא וכל אותן נשמות
 הצדיקים [שעמו], כלם מקשיבים ושמחים
 לאתו קול, ואז מנוחה. [לפניו, ובאה
 מנוחה לכל נשמות הצדיקים שעמו] לפניו
 נמצאת]. משום שמים שנגחב המקדש
 למטה, נשבע הקדוש ברוך הוא שלא
 יכנס לתוף ירושלים של מעלה עד
 שיכנסו ישראל לירושלים של מטה,
 שכתוב (הושע יא) בקרבך קדוש ולא אבוא
 בעיר, והרי פרשוה החברים. וכל אותם
 מזמרים עומדים בחוץ ואמרים שירה
 בשלשת חלקי הלילה, וכלם משבחים
 בתשבחות ידועות, וכל חילות השמים,
 כלם מתעוררים בלילה, וישראל ביום,
 וקדשה לא מקדשים למעלה עד
 שישראל מקדשים למטה, ואז כל חילות
 השמים מקדשים את השם הקדוש
 כאחד. ועל זה ישראל קדושים
 מתקדשים מעליונים ותחתונים [משום
 שהקדשה של שמו של הקדוש ברוך הוא לא
 עולה אלא מלמעלה ומלמטה] כאחד. זהו
 שכתוב (ויקרא יט) קדשים תהיו כי קדוש
 אני ה' אלהיכם.